

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אלדד נבו

תובעת

פלונית

נגד

נתבע

יאיר פלג

ב"כ התובעת: עו"ד אסף נוי
ב"כ הנתבעת: עו"ד עודד גיל

פסק דין

1 לפניי תביעה לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לתובעת, לטענתה כתוצאה מתקיפת כלבו של הנתבע.

האירוע והמחלוקת

3 1. התובעת, ילידת 1963, עבדה כשומרת בגן ילדים.

4 2. הנתבע הנו אב של אחת הילדות שלמדו באותו גן והבעלים של הכלב שנטען כי תקף את
5 התובעת.

6 3. על פי הנטען בכתב התביעה, ביום 12.6.18 עמדה התובעת מחוץ לגן ושוחחה עם אחד
7 האבות שהחזיק כלב. בהמשך הצטרפה אם נוספת לשיחה. לאחר זמן מה הגיע אב נוסף עם
8 כלבו שהחל לנהום, קפץ על התובעת ונשך אותה ברגלה.

9 4. התובעת נפלה ארצה ונפגעה לטענתה ברגל ובאגן ונותרה עם סימן שחור במקום הפגיעה
10 וצלקות במקום הנשיכה.

11 5. ד"ר יעקב מזור, מומחה רפואי בתחום האורתופדי מטעם התובעת, קבע כי נותרו לה 10%
12 נכות רפואית כתוצאה מהאירוע בגין בלט דיסק והגבלות תנועה בעמוד שדרה מותני.

13 6. ד"ר אנטוני נפתלי, מומחה רפואי בתחום הנפשי מטעם התובעת, קבע כי נותרו לתובעת
14 15% נכות רפואית כתוצאה מהאירוע וזאת עקב חרדות, אי שקט, נדודי שינה ומחשבות
15 טורדניות מהן היא סובלת. המומחה לא התייצב לחקירה נגדית וב"כ התובעת הודיע
16 במהלך דיון ההוכחות כי התובעת מסכימה לחוות הדעת בתחום הנפשי מטעם הנתבעת
17 [עמ' 40 לפרוטוקול].

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 29367-08-19 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

- 1 7. לטענת התובעת, הנתבע הוא האב שהגיע עם הכלב שנשך אותה, מבלי שמותקן מחסום על
2 פיו.
- 3 8. התובעת טוענת בתביעתה כי כתוצאה מאירוע הנשיכה היא סובלת ומטופלת על ידי
4 מומחים ונגרמו לה נזקים מיוחדים בסך 30,000 ₪ [ס' 24 לכתב התביעה] ונזקים כלליים
5 של הוצאות שונות ונזק לא ממוני [ס' 25 לכתב התביעה]. לא נטען להפסדי שכר בעבר או
6 בעתיד.
- 7 9. לטענתה, על הנתבע, כבעלים של הכלב שתקף אותה, מוטלת החובה לפצות אותה בגין
8 נזקה.
- 9 10. הנתבע מכחיש כי כלבו היה זה שנשך את התובעת ולטענתו המדובר בקטטה בין כלבו לבין
10 הכלב הנוסף שהיה במקום ואין כל ידיעה, לא לו ולא לתובעת, כי כלבו היה זה שנשך אותה.
- 11 11. הנתבע מכחיש את נזקי התובעת וטוען כי לכל היותר נפצעה באופן שטחי.
- 12 12. מומחה רפואי מטעם הנתבע, ד"ר אברהם משיח קבע כי לתובעת לא נותרה נכות כתוצאה
13 מהאירוע. המומחה לא התייבץ להיחקר על חוות דעתו ועל כן היא לא תשמש כראיה לצורך
14 קביעת הנכות האורתופדית.
- 15 13. מומחית רפואית בתחום הפסיכיאטרי, ד"ר יעל דמבינסקי, קבעה כי לתובעת נותרו 5%
16 נכות בלבד כתוצאה מהאירוע וכי בעיותיה הנפשיות קשורות לעברה הרפואי שכלל, בין
17 היתר, שני אירועים מוחיים, האחרון כשלושה חודשים לפני אירוע הנשיכה. כאמור לעיל,
18 הצדדים מסכימים לאמור בחוות הדעת.
- 19 14. אם כן, השאלות הדורשות הכרעה הן:
20 א. האם כלבו של הנתבע הוא זה שנשך את התובעת.
21 ב. אם התשובה לשאלה הנ"ל חיובית – מה הנזק שנגרם לה.

הראיות שהובאו

- 23 15. התובעת העידה בעצמה ומטעמה העידו גב' עדי בורדה ששוחחה עמה מחוץ לגן בעת
24 האירוע, ומר ניר כהן שהיה במקום עם הכלב הנוסף. בתה של התובעת שלא הייתה נוכחת
25 באירוע עצמו, העידה אודות האירועים שלאחריו.
- 26 16. הנתבע העיד בעצמו אך לא הביא עדים נוספים.
- 27 17. ד"ר מזור, המומחה הרפואי מטעם התובעת נחקר בחקירה נגדית על חוות דעתו.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 29367-08-19 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

דיון והכרעה בשאלת זהות הכלב הנושך

18. התובעת העידה כי היא זוכרת את האירוע במסגרתו הגיע הנתבע מאחור בעת שהיא שוחחה עם הגב' בורדה ומר כהן וכעבור זמן קצר שמעה נהמה וראתה את כלבו של הנתבע קופץ לעברה.

"ת. אני עובדת כשמרגנית בגן ילדים, אני מקבלת את הילדים כל בוקר מ-07:30 ועד 09:00 ובאותו בוקר, בערך בשעה 08:00 עמדתי עם ניר מחוץ לגן, ואני אפילו זוכרת את השיחה בינינו, אני חובבת סיני, הוא רצה המלצות למלון בסיני ותוך כדי שאנחנו מדברים, עדי בורדה הגיעה, ניר עמד מולי ועדי בורדה עמדה משמאלי, היא לא הספיקה לעמוד שם אפילו דקה ואז יאיר הגיע עם הכלב שלו, עמד מאחוריי וזה היה עניין של פחות מדקה, שמעתי נהמה, הסתובבתי אחורה ואז ראיתי את הכלב שלו קופץ, נפלתי ואני זוכרת שצעקתי – ננשכתי, ננשכתי ואני זוכרת את עדי רצה אלי ומנסה להרים אותי ואני אומרת לה לעצור כי יש לי כאבים חזקים באגן ואני לא יכולה לקום, התקשרתי לבת שלי... מיד קראו לגננת החוצה מהגן, רצו להזמין לי אמבולנס, אני לא הסכמתי ואז הבת שלי פינתה אותי לבית חולים מאיר."

[עמ' 28 לפרוטוקול משורה 30 ואילך]

19. הנתבע לא יכול היה לשלול את הטענה כי הכלב שלו היה זה שנשך את התובעת:

"ת. הלכתי בבוקר עם הכלבה ועם הבת שלי גילי לגן, בעצם כשהגעתי לגן מה שאני זוכר זה שאורה היתה בכניסה, בצד שלה ניר קוראים לו, עדי קוראים לעדה? אני לא זוכר שעדי היתה בסביבה, אני זוכר את ניר למיטב זכרוני. התקרבו בעצם כדי להכניס את גילי לגן, ממה שאני זוכר הכלב שלו קצת התקרב לכלבה שלי ואני לא זוכר מי מהם התחיל את המריבה הזאת בין הכלבים כמובן. למיטב זכרוני הכלב שלו התקדם לכלבה שלי אך אני לא יודע להגיד, לא הסתכלתי למטה אלא להכניס אותה לגן. אני לא יודע מאיזו סיבה אורה נכנסה בתווך שם אך בסוף היה שם קצת בלגן וממה שאני זוכר אנחנו עוד לא ידענו אם היא בכלל נחבלה או לא. אם אני זוכר היא הרימה את המכנס, אני זוכר שלי זה היה נראה כמו כמה שריטות, אני כמובן לא איש מקצוע. זהו, אלה פני הדברים."

[עמ' 41 שורות 23-30 לפרוטוקול]

ובהמשך -

"ש. האם אתה יודע להגיד לנו האם הכלב שלך נשך או לא נשך את אורה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

- 1 ת. אני חושב שלא, אני לא חושב שמישהו יכול להגיד לך
- 2 ש. זאת אומרת שאתה לא יכול להגיד אם כן ולא יכול להגיד אם לא
- 3 ת. אני חושב שלא, אבל מאחר ואני רוצה להיזהר בלשוני, לדעתי גם לא מדובר בנשיכה
- 4 אלא בשריטה, מי מהכלבים שרט, יש לי סברות שדווקא הכלב השני, אך אני לא ראיתי,
- 5 גם לא העדים, בדרך כלל כשאתה מדבר עם בן אדם, אתה מסתכל לי בעיניים ולא על
- 6 הנעליים וגם שם אף אחד לא הסתכל על הכלבים"
- 7 [עמ' 43 שורות 18-24 לפרוטוקול]
- 8 20. הגב' בורדה העידה בתחילה כי ראתה את אירוע הנשיכה אולם בחקירתה הנגדית התברר
- 9 כי בעדותה במשטרה שניתנה בסמוך לאירוע, טענה כי לא ראתה את הנשיכה עצמה.
- 10 באופן כללי ניתן לומר כי עדותה לא הייתה עקבית וקשה לקבוע ממצאים באופן חד משמעי
- 11 על בסיס עדות זו:
- 12 "ש. מה את זוכרת מהאירוע
- 13 ת. אני, אורה ועוד אבא עמדנו בכניסה לשער, דיברנו, בבוקר כששמים את הילדים, היה
- 14 אבא אחד עם כלב שעמד ודיבר איתנו, גבוה כזה, פתאום בא עוד כלב, אני זוכרת שהוא
- 15 היה קרוב לשער והוא היה מאחורי אורה, הכלב שעמד איתנו בא לכיוונו והוא בא אליו אז
- 16 במקום לבוא אל הכלב הוא בא לרגל של אורה למטה, נשך אותה והיא עפה... טוב שהיא
- 17 בחיים, היא עפה הצידה ברמה שהייתי בטוחה שנשברו לה כל העצמות, זה היה קטע
- 18 כמו מאיזה סרט, שהבחורה עפה
- 19 ש. איזה כלב נשך אותה
- 20 ת. זה שהיה מאחור, זה שהגיע. זה שהיה איתנו בא לכיוונו וזה שנשך זה הכל שהגיע
- 21 אלינו.
- 22 ש.ב. הכלב היה לבד
- 23 ת. הוא היה עם הבעלים שלו
- 24 ש. את הכרת את הבעלים
- 25 ת. הם איתנו בגן, זה אנשים שמוכרים
- 26 ש. אבא של מי זה היה
- 27 ת. לא זוכרת שמות
- 28 ש.ב. את הפנים שלו את מזהה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

1 ת. אני חושבת שזה הבחור (מסתכלת לכיוון הנתבע שנמצא באולם)..."

2 [עמ' 16 שורות 1-16 לפרוטוקול]

3 ובהמשך -

4 "ש. את אומרת בשו' 16 לחקירתך במשטרה – שואלים אותך מי הכלב שנשך אותה ואת
5 אומרת הכלב החום

6 ת. לפני 5 שנים אני גם זוכרת? מזל שזה רשום

7 ש. אני מניח שאז זכרת יותר טוב מהיום

8 ת. גם אז לא זכרתי, אני גם אמרתי את זה לחוקר, עמדתי מול החוקר מאוד מבולבלת,
9 נרגשת, אני ומשטרה זו סיטואציה לא כל כך נעימה, גם כשהיה לי ניסיון לאונס לא
10 הלכתי למשטרה, כזה. הלכתי כי היתה סיטואציה שנאמר שזה שקר ואני ראיתי שהיתה
11 פה נשיכה. שמות, כלבים, אני לא זוכרת.

12 את אמרת בעדות שלך שהכלב החום הוא הכלב שנשך

13 ת. זה מה שאתה אומר, אני לא זוכרת.

14 ש. אז סתם אמרת משהו שאת לא זוכרת

15 ת. אני הלכתי לעדות, לתת עדות. אני זוכרת את הבן אדם, לא זוכרת את הכלב (מצביעה
16 על הנתבע)

17 ש.ב. האם במשטרה זכרת איזה כלב נשך

18 ת. לא, אני זוכרת שהוא היה טיפה גבוה, את הצבע לא זוכרת. מבחינתי גם לא היה
19 לעשות את החקירה הזאת"

20 [עמ' 17 שורות 13-26 לפרוטוקול]

21 ובכך -

22 "ש. את ראית איזה כלב נשך את אורה

23 ת. הוא – מצביעה על הנתבע - היה עם הכלב מאחור, הוא נשך את אורה והוא משך את
24 הכלב אחורה

25 ש.ב. את ראית את הנשיכה

26 ת. כן, גם את הנשיכה וגם אחרי שהיא נפלה, כשהיא הרימה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

1 ש. אז תראי מה את אומרת במשטרה – שו' 19 – האם הבחנת בכלב נושך את אורה?
2 ואמרת – לא, הבחנתי רק במשיכה של הכלב אחורה. אז איפה את משקרת – פה או שם
3 ת. שם

4 ש. היום 5 שנים א חרי, את זוכרת יותר טוב ממה שזכרת אחרי חודש
5 ת. כן, פחות מחודש. הוא משך אותו כי הוא נשך אותה. את הנשיכה עצמה, את התפיסה
6 לא ראיתי, הוא משך את הכלב כי הוא נשך אותה, את הנשיכה, את התפיסה עצמה... רק
7 כשהוא משך אותה והיא נפלה, הוא לקח את הכלב ואני רצתי אליה. היתה פה נשיכה,
8 אתה אומר לי מה אני ראיתי?"

9 [עמ' 18 לפרוטוקול שורה 32 ואילך]

10

11 21. מר ניר כהן העיד אף הוא אודות נסיבות האירוע וטען כי היה זה כלבו של הנתבע שנשך את
12 התובעת ולא הכלב שלו:

13 "ת. אני לקחתי את הילד שלי לגן, כשאורה היתה בו השמרגלית, ואחרי ששמתי אותו בגן
14 אז אורה באה לבקר באותו יום לדעתי, היא לא היתה בתפקיד, ושוחחתי איתה בחוץ כי
15 שמחתי לראות אותה. אני הייתי עם הכלב שלי, כלב בינוני ורגוע, ביד. הגיע מאחור עוד
16 הורה של ילד מהגן, ילד או ילדה, האמת שאני לא יודע, עם כלב נוסף, הוא התקרב
17 ופתאום הוא נעשה מאוד מאוד תוקפני כלפי הכלב שלי, ואז הוא תקף... נבח והתחיל
18 לתקוף ונשך את אורה ברגל, פשוט אורה לרוע מזלה היתה בדיוק במרכז בין הכלב שלי
19 לכלב שלו, הכלב שלי היה גם נסער, אבל הוא לא תקף אותו בחזרה, אבל באופן וודאי הוא
20 נשך לאורה את הרגל, נשך אותה מאחור. זה היה האירוע, אחרי זה הוא הרחיק אותו ואז
21 נשארו עם אורה לסייע לה. באותו רגע לא ראיתי את הפגיעה של אורה, אך אחרי זה
22 הבנתי שהיתה פגיעה מאוד חמורה."

23 [עמ' 19 שורות 26-32 לפרוטוקול]

24 22. לעדותו של מר כהן יש להתייחס בזהירות המתבקשת הואיל ויש לו אינטרס להרחיק
25 מעצמו את האחריות לאירוע הנשיכה.

26 23. מעבר לעדויות הנ"ל, צורפה התכתבות מסרונים בין הנתבע לתובעת ובתה, אשר הצדדים
27 חלוקים האם היא מהווה סוג של הודאה באחריות. מעיון במסרונים אני סבור כי אין
28 ללמוד מהם כי הנתבע לוקח בפירוש אחריות על האירוע, אולם לדאגה המוגברת שהביע
29 במסגרת אותם מסרונים למצבה של התובעת, יש משקל ראייתי בהכרעה בשאלת זהות
30 הכלב.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

24. לכך יש להוסיף את עדותה של בת התובעת שערכה תרשומת של האירועים בזמן אמת, ולבקשת ב"כ הנתבע, העידה אודותיהם:

"ש. מה כתוב לך שם

ת. נקודות

ש. את יכולה להקריא לנו

ת. בטח, זה מתחיל במה קרה בבוקר, רשמתי לי, אמא התקשרה וירדתי, יאיר ביקש ממני את המספר, אני יכולה להקריא את הכל, זה כל מה שאמרתי, כדי שאני לא אשכח, וכמו ששמת לב גם לא הייתי צריכה להסתכל על זה, כי זכרתי.

ש. תראי לי את זה רגע

ת. בבקשה

ש. גם פה אני לא רואה באף מקום שהוא אמר לך שזה הכלב שלו, שהוא מתנצל בגלל שזה הכלב שלו

ת. "בעקבות שאלת הרופאה על החיסון התקשרתי ליאיר ושאלתי עם הכלב מחוסן והוא אמר שכן וציינתי בפניו שהכלב צריך להיכנס להסגר אבל לא אדווה והוא אמר תודה וכשאמרתי כלב הוא תיקן אותי ואמר כלבה"

ש. כמה זמן לאחר מכן היא חזרה לעבוד

ת. לא זוכרת, אתה מדבר איתי על לפני 5 שנים, לא זוכרת.

ש. את זוכרת שהנתבע הציע לכם לבדוק את סימני השיניים, לראות אם זו הכלבה שלו או הכלב השני

ת. לא, כי מהתחלה זה היה ברור שזה הוא כי הוא אמר לי שהוא מתנצל ומן הסתם כשהייתי צריכה לדעת אם הכלב מחוסן, התקשרתי אליו

ש. הוא אמר לך בעל פה שזה הכלב שלו, זה לא בא לידי ביטוי בהתכתבויות שלכם

ת. התקשרתי ברגע קריטי בבית חולים לדעת אם הכלב מחוסן לכלבת, לא הייתי מבזבזת זמן בלסמס ושהוא יענה לי, מי חשב שזה יגיע לזה"

[עמ' 27 שורות 23-3 לפרוטוקול]

25. לאור האמור לעיל, לנוכח העדויות שהובאו וקושרות של כלבו של הנתבע לנשיכה, התנהגות הנתבע לאחר האירוע ועדותו שלו עצמו, במסגרתה הוא לא שלל את הטענות כלפיו, אני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

- 1 קובע כי עלה בידי התובעת להוכיח במאזן ההסתברויות, כי כלבו של הנתבע הוא זה שנשך
- 2 אותה.
- 3 26. מכאן, שעליו לפצות אותה בגין נזקיה כתוצאה מהאירוע וזאת בהתאם להוראת סעיף 41א.
- 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] הקובע כי:
- 5 **"בתובענה בשל נזק לגוף שנגרם על ידי כלב, חייב בעליו של הכלב או מי שמחזיק בכלב**
- 6 **דרך קבע (להלן – הבעלים) לפצות את הניזוק, ואין נפקא מינה אם היתה או לא היתה**
- 7 **התרשלות מצדו של הבעלים." (פקודת הנזיקין [נוסח חדש] - מאגר נבו)**

8

9

הנזק

- 10 27. כאמור לעיל, כתוצאה מהנשיכה נפלה התובעת ונפגעה. נותרה לה נכות בשיעור של 5%
- 11 בתחום הנפשי ואילו בתחום האורתופדי והאסתטי [הצלקת] יש בין הצדדים מחלוקת בדבר
- 12 שיעור הנכות ומשמעות הצלקת.
- 13 28. תקופת ההחלמה הייתה כרוכה בכאב וסבל ממשי לנוכח העובדה שהתובעת סבלה מסוכרת
- 14 שהקשתה על הטיפול בפצעה.
- 15 29. ד"ר מזור קבע כי לתובעת נותרה נכות בשיעור של 10% בתחום האורתופדי כתוצאה מבלט
- 16 דיסק בגובה L5-S1 הגורם למגבלות בעמוד שדרה מותני. שיעור הנכות נקבע לאחר
- 17 שהמומחה הפחית 50% מגובה נכותה של התובעת במצבה הנוכחי [20%], בגין מצב קודם.
- 18 30. המומחה נחקר בחקירה נגדית במסגרתה התברר כי מסמכים רפואיים רלוונטיים מעברה
- 19 של התובעת לא עמדו בפניו. כמו כן, הוא לא היה מודע לכך שבלט הדיסק שנמצא בגובה
- 20 L5-S1 נמצא כבר שנים קודם לאירוע נשוא התביעה. תלונות דומות לאלה שהתלוננה בפניו
- 21 הופיעו כבר קודם לכן בפני ועדה רפואית של המוסד לביטוח לאומי ואף נקבעו לתובעת
- 22 אחוזי נכות בגין תלונות אלה:
- 23 **"ש. אני שואלת שאלה מאוד פשוטה, אם אני אומרת לך שהיתה ועדה רפואית שדנה**
- 24 **במצב של התובעת מבחינת עמוד שדרה מותני, מצאה את אותן מגבלות, ראתה גם בדיקת**
- 25 **סי.טי וגם בדיקת אמ.אר.איי ואי.אמ.ג'י וקבעה לה נכות של 14.5% נכות, מה יש לך לומר**
- 26 **על זה? ראית את מסמכי המל"ל**

27

ת. אם זה לא רשום פה אז כנראה שלא"

28

[עמ' 11 שורות 7-10 לפרוטוקול]

29

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 29367-08-19 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

1 ובהמשך -

2 "ש.ב. היא שאלה משהו מאוד ספציפי, אנחנו מדברים על בלט דיסק בגובה אל 5, אס 1,
3 את זה אתה רואה בדו"ח של הוועדה הרפואית, תתייחס לבלט הדיסק הזה שלטענת
4 עוה"ד היה קיים לפני התאונה

5 ת. בלט הדיסק היה ב-2012, הבדיקה היתה ב-2012 וממצאי הבדיקה תקפים לאותו זמן
6 וצריך להבין שבנושא של בלט דיסק הממצאים משתנים עם הזמן, אתה יכול לבדוק
7 מישהו עם פריצת דיסק ולמצוא ממצא מסוים ולבדוק אותו אחרי כמה שעות ותמצא מצא
8 אחר, שונה, כי זה משהו שיכול להשתנות. אז אי אפשר להתייחס ל-12' ולהגיד שזה
9 נשאר לה כל הזמן עד 19' או עד לרגע הפגיעה שלה.

10 ש.ב. בלט דיסק נרפא מעצמו?

11 ת. כן, יכול

12 ש. מה שאני מבינה מהדברים שאמרת עכשיו, זה שיכול להיות שבבדיקת סי.טי מ-12'
13 ראו בלט דיסק ואחרי זה הוא נעלם

14 ת. אני אגיד לך ככה, יש מחקרים, עשרות ומאות, שבהם אתה מראה ממצאי סי.טי בשעה
15 מסוימת ביום מסוים עם פירוש מסוים ואחרי זמן קצר אתה מקבל ממצאים אחרים
16 לגמרי. זאת אומרת במילים אחרות, זה שמצאו בלט דיסק מסוים ביום מסוים בשעה
17 מסוימת, זה לא נשאר פור אבר

18 ש. אתה יכול להפנות אותנו למחקר אחד כזה שמצביע

19 ת. לא, יש מאות מחקרים

20 [עמ' 11 שורות 1-16 לפרוטוקול]

21

22 31. אינני יכול לקבל את עמדת המומחה כי בלט דיסק שהיה קיים אצל התובעת שנים קודם
23 לאירוע, נעלם דווקא בסמוך לו והופיע שוב כתוצאה מהנפילה בחודש יוני 2018.

24 עמדה זו של המומחה מעוררת קושי רב משום שהתובעת נפלה בעברה ואף לאחר המקרה
25 ולא ברור מדוע יש לייחס דווקא לאירוע נשוא התביעה את בלט הדיסק. קושי נוסף הוא,
26 שלפי אותה גישה, לא ניתן לקבוע נכות צמיתה שהרי בלט דיסק שהתרפא מעצמו, יכול
27 להתרפא פעם נוספת גם בעתיד.

28 32. מכל מקום, אני סבור שלנוכח העובדה שלא נטען בכתב התביעה להפסדי שכר, לא בעבר
29 ולא בעתיד, לשיעור הנכות האורתופדית בערכים של סביב 10%, השפעה ברכיב הנזק הלא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

- 1 ממוני בלבד וקביעה זו תיעשה על בסיס הערכת הכאב וסבל שהיה מנת חלקה של התובעת
2 בעקבות האירוע, כפי שתואר על ידי בתי שהעידה אף היא לעניין זה.
3 33. כך גם לצלקת שנתרה ברגלה של התובעת – המשמעות היא ברכיב הנזק הלא ממוני בלבד.
4 לצלקת שנתרה יש משמעות אסתטית בלבד ולא משמעות תפקודית.
5 34. לאור האמור לעיל, נזקי התובעת על פי ראשי הנזק הם כמפורט להלן:

6 א. נזק לא ממוני:

- 7 בהתחשב בנסיבות המקרה, בפציעתה של התובעת שלא הייתה פציעה קלה כפי
8 שהנתבע מנסה להציג זאת [תמונות של הפציעה צורפו למוצגי התובעת], בתקופת
9 ההחלמה שהייתה כרוכה בסבל [ראו עדות בתי של התובעת להלן בהמשך הדברים],
10 בפגיעה הנפשית שנגרמה לה ובמגבלותיה, אני פוסק לתובעת פיצוי בסך **45,000 ₪** בגין
11 הנזק הלא ממוני.

12 ב. הוצאות בעבר ובעתיד, לרבות הוצאות נסיעה והוצאות רפואיות:

- 13 התובעת לא הגישה קבלות אודות הוצאות כלשהן שנגרמו לה בעקבות האירוע. יחד עם
14 זאת, אני סבור כי ניתן לפסוק לה פיצוי גלובאלי בגין הוצאות סבירות שהוציאה
15 ותוציא עבור נסיעות, תרופות, תכשירים רפואיים וכדו'. הסכום אותו אני פוסק
16 לתובעת הוא בסך **2,500 ₪**.

17 ג. עזרת צד ג' בעבר:

- 18 בתי של התובעת העידה אודות העזרה שהעניקה לתובעת בסמוך לאחר האירוע:

19 "אז כמו שאמרנו, לא יכלו לתפור לה וזה היה נורא, כי הייתי צריכה כל יום לחטא
20 לה את זה ולמרוח לה פולדין על זה וזה צרחות עד השמיים במשך שבועות, זה היה
21 חתיכת חור, זה היה מין בור כזה, היו 3 בורות ואחד גדול משמעותית, היה צריך
22 לחטא וזה היה נורא, צרחות שלה, שאף ילדה לא תחוה את זה עם ההורים שלה.
23 מעבר לזה שאנו קומה אחרונה בלי מעלית ולרדת למטה היא לא יכולה, אז זה לקנות
24 הכל, ללכת, לחזור. אפילו מקלחת, היא לא יכולה להתכופף, אני צריכה לנגב אותה,
25 לשים לה תחתונים, להלביש אותה, זה לקחת אותה לפיזיותרפיות חודשים, זה
26 לשמוע אותה נאנקת, כשהיא עולה במדרגות וכשהולכים לפיזיותרפיה, זו היתה
27 תקופה נוראית."

[עמ' 24 שורות 4-10 לפרוטוקול]

29

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 19-08-29367 פלוני נ' פלג

תיק חיצוני:

- 1 את הפיצוי בגין ראש נזק זה אני קובע בסך של 2,500 ₪ בגין עזרה מוגברת של בני
2 המשפחה כמתואר לעיל לשבועות שלאחר האירוע.
3 35. נזקי התובעת מסתכמים לסך של 50,000 ₪. על הנתבע לפצות את התובעת בגין נזקים אלה.
4

התוצאה

- 5
6 36. התוצאה היא כי התביעה מתקבלת.
7 37. הנתבע ישלם לתובעת 50,000 ש"ח בתוספת הוצאות משפט בסך 6,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך
8 11,700 ₪ כולל מע"מ.
9 התשלום יבוצע בתוך 30 ימים מהיום.
10
11
12
13
14
15

16 ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ד, 26 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.
17

אלדד נבו, שופט

18
19

